

TápióFeszt idén már 4. alkalommal

Tápióság ismét kivette részét az idén már 4. alkalommal megrendezett TápióFesztben.

A civil egyesületeknek, a helyi lakosoknak, és az önkormányzatnak köszönhetően, nem volt olyan programelem, ahol ne lettünk volna érdekeltek, ahol ne színesítettük volna, vagy épp ahol ne segítettük volna a rendezvényt.

A főzőversenyre benevezett 26 csapat közül elismerő különdíjat, és egy III. helyezést tudott magának a Tápióságért és Hagyományaiért Egyesület, a Tápiósági Boszorkánykonyha csapatával kiegészülve.

A lovas fogatok szüreti felvonulásán láthattuk a Tápiósági Lovas Sport Egyesület lovasait és fogatait.

Az I. Pest Megyei Közfoglalkoztatási Kiállításon a Tápiósági Varroda kapott bemutatkozási és kiállítási lehetőséget.

A Tápiómenti Lakodalmas szereplői sorában ismét kiemelt szerepet kaptak a ságiak, hiszen a menyasszony szerepében Gulyás Mercédesz, míg az örömapa szerepében Berényi Ottó mutatkoztak be.

A Nemzetközi TáncTalálkozó keretein belül, a Dózsa György úton megrendezett menettáncnak ismét üde színfoltjai voltak a Tápiósági Gézengúz Óvoda néptáncosai, akiket a Vadvirág Hagyományőrző Egyesület népviseletbe öltözött tagjai kísérték énekszóval.

A menettáncot idén is stílusos módjának tartottuk, hogy a Tápió Szépe indulónkat bemutassuk a nagyközönségnek. Hatalmas kihívás és mondhatjuk úgy súly nehezedett az idei indulónk Halasi Loretta és öltöztetői vállán, hiszen eddig valamennyi indulónk elnyerte a Tápió Szépe kitüntető címet.

A versennyel kapcsolatban azonban ezúttal fontosnak tartok egy picit kitérőt tenni, és magyarázattal szolgálni. A verseny bírálatának, a mi értelmezésünkben két fontos szempontja van. Maga a ruha **amit** visel, és az **ahogyan** viseli a leányzó. Ez utóbbi határozta meg minden esetben, hogy kit kérjünk fel a szerepre. Egyik sem működik a másik nélkül. Hiába a csinos lány, ha a ruha nem hagyományos, és hiába a hagyományos ruha, ha a lány nem tudja viselni. Esetünkben mindig megvolt az összhang, és bár minden esetben a színpadon egy név hangzik el, de jól tudjuk mögötte ott állnak az idősek, akik a legnagyobb gondossággal és precizitással heteken át készítik fel a nagy napra, az akár több mint 100 éves ruhadarabokat a viseletre. Köztük a pruszlikot, a tutyit főköttővel, a pendölt, a galárist, de sorolhatnám még. Mint ahogy azon személyek nevét is csak hosszú sorokban tudnám leírni, akik nem csak ezen alkalomból, hanem a hagyomány és őseik előtt tisztelegve mondhatni napi szinten foglalkoznak a hagyományos viselet ápolásával. Maguk is megragadnak minden kínálkozó alkalmat, hogy magukra ölték ezeket a kivételes ruhadarabokat, melyeket évtizedek óta őriznek otthonaikban.

Mi tápiósági fiatalok, végtelenül hálásak vagyunk hagyománytiszteletükért, s azért, hogy lelkesedésükkel bennünk is mély nyomot tudnak hagyni, és ezáltal sokunk érdeklődését fenn tudják tartani annak érdekében, hogy a hagyományokat tovább örökössék.

Azt gondolom ez az a mentalitás, és hozzáállás, amivel évről évre például a Tápió Szépe verseny győztesei tudunk lenni.

A TápióFesztven ismét szolgálatot teljesített a Tápiósági Polgárőrség.

S végezetül, de nem utolsó sorban említeném meg a Tápió-menti települések utcáját, ahol Tápióság minden évben az egyik legnépszerűbb sátrat állítja fel. Idén a Vasszamarak Fesztivál került a középpontba, célul kitűzve a 3 napos rendezvény népszerűsítését. Köszönet a Vasszamarak Egyesületnek és Erdélyi Zsoltnak az aktív részvételért, a kiállított motorokért, és vendégszeretetükért.

Kun-Halasi Katalin